

Sygnatura akt I C 476/13

POSTANOWIENIE

Wrocław, dnia 18-11-2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący SSO Piotr Jarmundowicz

Protokolant Błażej Łój

po rozpoznaniu w dniu 18-11-2013 r. we Wrocławiu na rozprawie

sprawy z powództwa K. L.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

w przedmiocie wniosku strony pozwanej o odrzucenie pozwu

postanawia: oddalić wniosek.

UZASADNIENIE

Powódka K. L. wystąpiła z żądaniem pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 8 lipca 2010 r. wydanym przez Sąd Okręgowy w Warszawie w sprawie XXV Nc 124/10.

Uzasadniając swoje żądanie powódka wskazała, że strona pozwana występując do Sadu Okręgowego w Warszawie z żądaniem zapłaty powołała się na umowę leasingu nr (...) z dnia 14 sierpnia 2008 r. Tym samym stosunkiem podstawowym uzasadniającym wystawienie i wypełnienie weksla jest umowa leasingu co oznacza, że przysługuje jej wszelkie zarzuty wynikające z umowy. Powódka zarzuciła, iż strona pozwana do chwili obecnej nie dokonała prawidłowego rozliczenia umowy leasingu, w sytuacji gdy zapłaty na poczt przedmiotowej umowy 9 067,21 CHF. Ponadto strona pozwana była uprawniona do sprzedaży przedmiotu leasingu i zaliczenia uzyskanej ceny na poczet należności wynikającej z umowy. Zdaniem powódki strona pozwana nie zaliczyła na poczet świadczenia wynikającego z umowy wartości odebranego przedmiotu leasingu.

Z tych przyczyn, w ocenie powódki zasługuje na uwzględnienie.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana (...) SA z siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa oraz zwrot kosztów procesu. Jednocześnie w treści odpowiedzi na pozew podniosła zarzut formalny powagi rzeczy osądzonej w odniesieniu do roszczenia powódki, co w ocenie strony pozwanej winno skutkować odrzuceniem pozwu. W ocenie strony pozwanej treść pozwu jest w znacznej mierze tożsama z zarzutami od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym, które zostały odrzucone przez Sąd Okręgowy w Warszawie. Strona pozwana wskazała, że wobec odrzucenia zarzutów od nakazu zapłaty powódka pozbawiła się możliwości merytorycznej polemiki ze stroną pozwaną, co wobec wykazanej prawomocności nakazu zapłaty skutkowało możliwością jego podważenia, również na drodze niniejszego postępowania. To z kolei przesądza o konieczności odrzucenia pozwu.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Wniosek o odrzucenie pozwu nie zasługuje na uwzględnienie.

Należy zauważyć, iż strona pozwana wniosła o odrzucenie pozwu nie precyzując podstawy prawnej swojego wniosku. Powoduje to konieczność przeanalizowania wszystkich przesłanek uzasadniających konieczność odrzucenia pozwu.

Zgodnie z art. 199 § 1 k.p.c. sąd odrzuci pozew:

- 1) jeżeli droga sądowa jest niedopuszczalna;
- 2) jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku albo została już prawomocnie osądzona;
- 3) jeżeli jedna ze stron nie ma zdolności sądowej albo jeżeli powód nie ma zdolności procesowej, a nie działa za niego przedstawiciel ustawowy albo jeżeli w składzie organów jednostki organizacyjnej będącej powodem zachodzą braki uniemożliwiające jej działanie.

Cytowany wyżej przepis określa sytuacje, w których sąd zobowiązany jest do odrzucenia pozwu. I tak pozew musi zostać odrzucony, jeśli nie jest dopuszczalna droga sądowa. W tym miejscu należy zauważyć, że zgodnie z art. 1 k.p.c. kodeks postępowania cywilnego normuje postępowanie sądowe w sprawach ze stosunków z zakresu prawa cywilnego, rodzinnego i opiekuńczego oraz prawa pracy, jak również w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych oraz w innych sprawach, do których przepisy tego Kodeksu stosuje się z mocy ustaw szczególnych (sprawy cywilne). Zgodnie zaś z art. 2 § 1 k.p.c. do rozpoznawania spraw cywilnych powołane są sądy powszechne, o ile sprawy te nie należą do właściwości sądów szczególnych, oraz Sąd Najwyższy.

Nie ulega wątpliwości, iż sprawy o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego mają charakter sprawy cywilnej, podlegającej rozpoznaniu przez sąd powszechny.

W niniejszej sprawie żądanie powódki dotyczy pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego. Przesądza to o braku możliwości odrzucenia żądania powódki na podstawie art. 199 § 1 pkt. 1 k.p.c.

Artykuł 199 § 1 pkt. 2 k.p.c. stanowi, że sąd odrzuci pozew jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku albo została już prawomocnie osądzona.

W tym miejscu należy zauważyć, że przepis art. 199 § 1 pkt. 2 k.p.c. powinien być wykładany i stosowany w powiązaniu z art. 366 k.p.c., który reguluje zakres powagi rzeczy osądzonej. Z powyższego wynika, że tożsamość roszczenia w rozumieniu art. 199 § 1 pkt. 2 k.p.c. zachodzi tylko wówczas, gdy identyczne są nie tylko przedmiot, ale i podstawa sporu (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 1971 r., II CZ 59/71, OSNCP 1971, nr 12, poz. 226). W uzasadnieniu wyroku z dnia 14 grudnia 1963 r., II PR 274/62 Sąd Najwyższy stwierdził, że o tym, czy w nowym procesie chodzi o tę samą, czy też o inną podstawę faktyczną sporu, decyduje stan faktyczny, jaki istniał w chwili zamknięcia rozprawy w poprzednim procesie, a nie to, czy powód zgłosił istniejące i istotne dla rozstrzygnięcia sprawy fakty. Pojęcie „podstawa sporu” nie może być identyfikowane z podstawą faktyczną rozstrzygnięcia, która jest wynikiem dokonanych - w toku postępowania - ustaleń faktycznych obejmujących fakty czy ich zespoły subsumowane pod odpowiednią normę prawną. Zaznaczyć trzeba, że do uznania, że sprawa została prawomocnie osądzona, a więc, że istnieją podstawy do odrzucenia nowego pozwu, nie wystarcza samo stwierdzenie, że w obydwu sprawach chodzi o to samo roszczenie i że identyczne są strony obydwu procesów, mimo bowiem identyczności stron i dochodzonego roszczenia stan rzeczy osądzonej nie występuje, jeżeli uległy zmianie okoliczności, których istnienie było przyczyną oddalenia pierwszego powództwa, a więc jeżeli roszczenie stało się w świetle nowego stanu faktycznego uzasadnione (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 kwietnia 1980 r., IV CR 85/80, OSNCP 1980, nr 11, poz. 214).

Biorąc powyższe rozważania pod uwagę należy stwierdzić, iż brak jest podstaw do odrzucenia pozwu z uwagi na zakończone postępowania sądowe w sprawie XXV Nc 124/10.

Wskazać bowiem trzeba, że żądanie pozwu dotyczy pobawienia wykonalności nakazu zapłaty wydanego w sprawie XXV Nc 124/10. Oznacza to, że nie występuje w obu sprawach tożsamość roszczenia. Podnoszone w odpowiedzi na

pozew zarzuty i twierdzenia nie uzasadniają wniosku o odrzucenie pozwu. Mogą mieć natomiast znaczenie dla sposobu rozstrzygnięcia sporu, o czym będzie można przesądzić dopiero po przeprowadzeniu postępowania dowodowego.

Brak jest także podstaw do odrzucenia pozwu na podstawie pkt. 3 § 1 art. 199 k.p.c. Niewątpliwie każda ze stron niniejszego postępowania sądowego posiada zdolność sądową. Brak jest również przesłanek pozwalających na ustalenie, iż powódka nie posiada zdolności procesowej.

Biorąc powyższe pod uwagę należało orzec jak w sentencji postanowienia.

(...)

1) (...)

2) (...)

3) (...)